

Iránymutatások a csoportszintű szavatolóteke-megfelelésről

Bevezetés

- 1.1. A jelen iránymutatásokat az európai felügyeleti hatóság létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: EBFH-rendelet)¹ 16. cikkének megfelelően dolgozták ki.
- 1.2. Az iránymutatások a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Szolvencia II. irányelv)² 212–235., és 261–263. cikkéhez, valamint a végrehajtási intézkedések 328–342. cikkéhez kapcsolódnak³.
- 1.3. Ezen iránymutatások címzettjei a Szolvencia II. irányelv hatálya alá tartozó felügyeleti hatóságok.
- 1.4. A csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számítására vonatkozó iránymutatások célja a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számítására vonatkozó követelmények meghatározása és harmonizációja.
- 1.5. eltérő rendelkezés hiányában az iránymutatások a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számításának minden módszerére érvényesek. Az iránymutatások szükség esetén meghatározzák a standard formulát vagy a belső modellt.
- 1.6. Az iránymutatások útmutatással szolgálnak az EGT-beli csoportok Szolvencia II. irányelv 215–217. cikkének összefüggésében történő kezelésével kapcsolatban.
- 1.7. Amennyiben a csoport számára engedélyezett a 2. módszer alkalmazása a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számítása során, valamint feltéve, hogy az adott tagállam átültette a Szolvencia II. irányelv 227. cikkének (1) bekezdésében meghatározott lehetőséget, az egyenértékű szabályozással rendelkező harmadik ország által meghatározott helyi szavatolótőke-szükséglet és figyelembe vehető szavatoló tőke alkalmazható.
- 1.8. A jelen iránymutatásokban meg nem határozott fogalmak a bevezetésben említett jogi aktusokban meghatározott jelentéssel bírnak.
- 1.9. Ezen iránymutatások 2015. április 1-jétől alkalmazandók.

¹ HL L 331., 2010. 12. 15., 48–83. o.

² HL L 335., 2009. 12. 17., 1–155. o.

³ HL L 12., 2015.01.17., 1-797. o.

1. iránymutatás – A csoport köre a csoportszintű szavatolótoke-megfelelés számítása szempontjából

1.10. A csoportszintű szavatolótoke-megfelelés számításáért felelős, részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak biztosítania kell, hogy figyelembe vegyék a csoport összes kockázatát és kapcsolt vállalkozását, kivéve, ha azokat a Szolvencia II. irányelv 214. cikkének (2) bekezdése egyébként kizárja.

2. iránymutatás – A konszolidáció folyamata

1.11. A részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak útmutatást kell nyújtania valamennyi kapcsolt vállalkozásnak az adatok csoportszintű szavatolótoke-megfelelés számítása céljából történő előkészítésének módjáról. Az alkalmazott számítási módszertől függően biztosítaniuk kell a konszolidált, összevont vagy összesített adatok előkészítéséhez szükséges utasításokat. Biztosítaniuk kell, hogy az utasításaikat a mérlegtételek elismerése és értékelése, valamint a kapcsolt vállalkozások figyelembevétele és kezelése tekintetében megfelelően és egységesen alkalmazzák a csoporton belül.

3. iránymutatás – A jelentős és az ellenőrző befolyás értékelése

1.12. A csoport körének meghatározása során a részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak biztosítania kell, hogy a csoportfelügyeleti hatóság által bármely vállalkozás másik vállalkozás felett ténylegesen gyakorolt befolyásának mértékéről hozott határozatot végrehajtsák.

4. iránymutatás – A csoportfelügyelet alkalmazásának esete

1.13. Mivel a csoportfelügyelet alkalmazásának a Szolvencia II. irányelv 213. cikke (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett négy esete nem zárja ki egymást, a felügyeleti hatóságoknak meg kell fontolniuk az említett cikkben előírt különböző csoportfelügyeleti esetek ugyanazon csoporton belüli alkalmazását.

5. iránymutatás – Harmadik országban székhellyel rendelkező, anyavállalatnak minősülő biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság

1.14. A Szolvencia II. irányelv 215. cikke értelmében a Szolvencia II. irányelv 213. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett alcsoport megléte esetén a Szolvencia II. irányelv 260. cikkében meghatározott eljáró csoportfelügyeleti hatóságnak a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően biztosítania kell, hogy a csoportfelügyelet alapértelmezés szerint az Európai Unió területén székhellyel rendelkező legfőbb anyavállalat szintjén érvényesüljön.

1.15. Ugyanakkor ha az anyavállalatnak minősülő biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság az EGT területén kívül rendelkezik székhellyel, és egyenértékű szabályozással rendelkező harmadik országbeli csoportfelügyelet hatálya alá tartozik, a Szolvencia II. irányelv 260. cikkében meghatározott eljáró csoportfelügyeleti hatóságnak a Szolvencia II. irányelv 261. cikkének megfelelően a harmadik

országbeli felügyeleti hatóságok által gyakorolt csoportfelügyeletre kell hagyatkoznia, és eseti alapon mentesítenie kell a harmadik országbeli csoportot az európai uniós legfelső szintű csoportfelügyelet alól, amennyiben ezáltal hatékonyabb csoportfelügyelet valósítható meg, és mindez nem hátráltatja az érintett felügyeleti hatóságok felügyeleti tevékenységeit az egyedi feladatkörök tekintetében.

1.16. A többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően a Szolvencia II. irányelv 260. cikkében meghatározott eljáró csoportfelügyeleti hatóságnak mérlegelnie kell az alábbi követelmények teljesülése esetén megvalósítható hatékonyabb csoportfelügyeletet:

- (a) a világszintű csoportfelügyelet lehetővé teszi az EGT-n belüli alcsoportot és az abba tartozó jogalanyokat érintő kockázatok megbízható értékelését, figyelembe véve a csoport szerkezetét, a kockázatok jellegét, léptékét és összetettségét, valamint a csoporton belüli tőkeallokációt;
- (b) a harmadik országbeli csoportfelügyeleti hatóság és az EGT-beli felügyeleti hatóságok között az érintett csoport tekintetében jelenleg folytatott együttműködés strukturált és jól szervezett az azon felügyeleti kollégiumon belül megvalósított rendszeres üléseknek és megfelelő információcserének köszönhetően, amelybe az EGT-beli felügyeleti hatóságokat és az EBFH-t is meghívják;
- (c) e rendszeres üléseken a csoport felügyeletében részt vevő felügyeleti hatóságok közös helyszíni vizsgálatokat is tartalmazó éves munkatervet fogadnak el.

1.17. Amennyiben az anyavállalatnak minősülő biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság az EGT területén kívül rendelkezik székhellyel és nem tartozik egyenértékű szabályozással rendelkező harmadik országbeli csoportfelügyelet hatálya alá, a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés felügyeletét a Szolvencia II. irányelv 213. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontjában meghatározott csoport megléte esetén az európai uniós legfőbb anyavállalat szintjén kell alkalmazni. Ilyen csoport hiányában a csoportfelügyeleti hatóságoknak dönteniük kell arról, hogy a Szolvencia II. irányelv 262. cikkének (2) bekezdése alapján megköveteljük-e olyan biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság létrehozását, amely az Európai Unió területén rendelkezik székhellyel, és ezen EGT-beli csoportra alkalmazzanak-e csoportfelügyeletet és csoportszintű szavatolótőke-számítást.

6. iránymutatás – Az anyavállalat vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság

1.18. Amennyiben az anyavállalat vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság, a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számításának a csoport azon részeire kell vonatkoznia, amelyek megfelelnek a Szolvencia II. irányelv 213. cikke (2) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában meghatározott követelményeknek, nem pedig a vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaságra.

7. iránymutatás – A számítási módszer alkalmazása

1.19. A csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számítása szempontjából a részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a csoport 1. iránymutatásban meghatározott körét kell figyelembe vennie, függetlenül attól, hogy az 1. vagy a 2. számítási módszert, illetve a kettő kombinációját alkalmazzák-e.

8. iránymutatás – A számítási mód kiválasztása és a csoporton belüli ügyletek értékelése

1.20. Annak eldöntése során, hogy az 1. módszer kizárólagos alkalmazása a végrehajtási intézkedések 328. cikke (1) bekezdésének e) pontja szerint megfelelő-e vagy sem, a csoportfelügyeleti hatóságnak figyelembe kell vennie a levonás és összesítés szempontjából értékelt kapcsolt vállalkozás és a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számításának körébe tartozó összes többi jogalany közötti, csoporton belüli ügyletek meglétét.

9. iránymutatás – Arányos részesedés

1.21. Amennyiben a kapcsolt vállalkozás és egy másik vállalkozás között a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kapcsolat áll fenn, a részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak meg kell határoznia a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számítása során alkalmazandó arányos részesedést, függetlenül a kiválasztott számítási módszertől.

1.22. Alapértelmezés szerint 100%-os arányos részesedést kell alkalmazni. Amennyiben a csoport ettől eltérő százalékos arányt kíván alkalmazni, magyarázatot kell adnia a csoportfelügyeleti hatóság számára annak megfelelőségéről. A többi érintett csoportfelügyeleti hatósággal és a csoporttal folytatott konzultációt követően a csoportfelügyeleti hatóságnak döntenie kell a csoport által választott arányos részesedés megfelelőségéről.

1.23. A csoportszintű szavatolótőke-megfelelés 1. módszer szerint történő számítása esetén a részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a következők alapján kell meghatároznia a kapcsolt vállalkozásaiban fennálló arányos részesedését:

- (a) a végrehajtási intézkedések 335. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti leányvállalat figyelembevétele esetén 100%, hacsak a 10. iránymutatásnak megfelelően másként nem határoztak;
- (b) a végrehajtási intézkedések 335. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti vállalkozások figyelembevétele esetén a konszolidált beszámoló elkészítéséhez használt százalékos arány;
- (c) a végrehajtási intézkedések 335. cikke (1) bekezdésének e) pontja szerinti kapcsolt vállalkozások figyelembevétele esetén a jegyzett tőke azon része, amelyet közvetlenül vagy közvetetten a részesedéssel rendelkező biztosító

vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság birtokol.

10. iránymutatás – A leányvállalat szavatolótőke-hiánya arányos figyelembevételének követelményei

- 1.24. Annak bizonyítása érdekében, hogy az anyavállalat felelőssége a Szolvencia II. irányelv 221. cikkének (1) bekezdésében előírányzottak szerint kizárólagosan a biztosítási vagy viszontbiztosítási leányvállalaton belüli tőkerészesedésre korlátozik, az anyavállalatnak bizonyítékot kell szolgáltatnia a csoportfelügyeleti hatóság számára az alábbi követelmények teljesüléséről:
- (a) nincs hatályban az anyavállalat vagy bármely más kapcsolt vállalkozás részéről olyan nyereség- és veszteségátruházási megállapodás, garancia, nettóérték-fenntartási megállapodás vagy egyéb megállapodás, amely pénzügyi támogatást biztosítana;
 - (b) a leányvállalatba történő befektetés az anyavállalat számára nem minősül stratégiai befektetésnek;
 - (c) az anyavállalatnak a leányvállalatban fennálló részesedéséből nem származik semmilyen, esetlegesen csoporton belüli ügyletek – például kölcsönök, viszontbiztosítási vagy szolgáltatási szerződések – formájában megnyilvánuló előnye;
 - (d) a leányvállalat nem képezi a csoport üzleti modelljének központi elemét, különösen termékkínálat, ügyfélbázis, biztosítás, forgalmazás, befektetési stratégia és vezetés tekintetében, továbbá nem ugyanazon a néven vagy márkanév alatt működik, és nincsenek átfedések a felső vezetés feladatkörei tekintetében;
 - (e) az anyavállalat és a leányvállalat közötti írásbeli megállapodás kifejezetten korlátozza az anyavállalat támogatását az anyavállalat adott leányvállalatban meglévő tőkerészesedése tekintetében fennálló szavatolótőke-hiány esetén. A leányvállalatnak ezenkívül a szavatolótőke-hiány orvoslására vonatkozó stratégiával, például kisebbségi részvényesek általi garanciákkal kell rendelkeznie.
- 1.25. Amennyiben a leányvállalat a csoport szavatolótőke-szükségletének számítására szolgáló belső modell hatálya alá tartozik, a csoportfelügyeleti hatóság nem engedélyezheti az anyavállalat számára a leányvállalat szavatolótőke-hiányának arányos figyelembevételét.
- 1.26. A csoportfelügyeleti hatóságnak e követelményeket a többi érintett felügyeleti hatósággal, valamint a csoporttal folytatott konzultációt követően eseti alapon kell értékelnie, figyelembe véve a csoport egyedi jellemzőit.
- 1.27. Az anyavállalat szigorúan korlátozott felelősségének jogállását a csoportfelügyeleti hatóságnak évente felül kell vizsgálnia.
- 1.28. Az anyavállalatnak és a leányvállalatnak a szerződők és a befektetők tájékoztatása céljából nyilvánosságra kell hoznia a csoportfelügyeleti hatóság kedvező, a szavatolótőke-hiány arányos figyelembevételét engedélyező döntését a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló csoportszintű és

egyedi jelentés tőkegazdálkodásról szóló szakaszában foglalt lényeges információként.

- 1.29. A konszolidált adatok 1. módszer szerinti előkészítése során a leányvállalat szavatoló tőkéjét és szavatolótőke-szükségletét arányosan, nem pedig teljes körű konszolidáció alkalmazásával kell számítani.
- 1.30. Az összesített adatok 2. módszer szerinti előkészítése során a leányvállalat szavatoló tőkéjét és szavatolótőke-szükségletét az adott leányvállalat arányos részesedése alapján kell számítani, szavatolótőke-hiány esetén is.

11. iránymutatás – Az egyes kapcsolt vállalkozásoknak a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számítása szempontjából történő kezelése

- 1.31. Amennyiben más pénzügyi ágazatokba tartozó vállalkozások ágazati tőkekövetelmény hatálya alá tartozó csoportot alkotnak, a részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számítása során mérlegelnie kell e csoport szavatolótőke-követelményeinek alkalmazását az egyes vállalkozások követelményeinek összege helyett.

12. iránymutatás – A leányvállalat hozzájárulása a csoportszintű szavatolótőke-szükséglethez

- 1.32. Az 1. módszer, valamint standard formula alkalmazása esetén a részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak az adott leányvállalat csoportszintű szavatolótőke-szükséglethez történő hozzájárulását az 1. technikai melléklet szerint kell számítani.
- 1.33. A végrehajtási intézkedések 335. cikke szerint konszolidált biztosítók vagy viszontbiztosítók, köztes biztosítói holdingtársaságok vagy köztes vegyes pénzügyi holdingtársaságok esetén az egyedi szavatolótőke-szükséglethez történő hozzájárulást a konszolidált adatok meghatározásához használt arányos részesedés figyelembevételével kell számítani.
- 1.34. Amennyiben a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletet belső modell alapján számítják, az adott leányvállalat csoportszintű szavatolótőke-szükséglethez történő hozzájárulását az adott leányvállalat szavatolótőke-szükségletének és az adott leányvállalatnak a belső modell szerint tulajdonított diverzifikációs hatásoknak megfelelő százalékos arány szorzataként kell meghatározni.
- 1.35. A 2. módszer alkalmazása esetén az adott leányvállalat csoportszintű szavatolótőke-szükséglethez történő hozzájárulását az egyedi szavatolótőke-szükséglet arányos részesedéseként kell meghatározni, mivel ebben az esetben nem vesznek figyelembe csoportszintű diverzifikációs hatásokat.

13. iránymutatás – A leányvállalatnak nem minősülő kapcsolt vállalkozások szavatoló tőkéjének csoportszintű rendelkezésre állása

- 1.36. A részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak fel kell mérnie a leányvállalatnak nem minősülő kapcsolt biztosítók vagy viszontbiztosítók,

köztes biztosítói holdingtársaságok és köztes vegyes pénzügyi holdingtársaságok, valamint harmadik országbeli, leányvállalatnak nem minősülő kapcsolt biztosítók vagy viszontbiztosítók, köztes biztosítói holdingtársaságok és köztes vegyes pénzügyi holdingtársaságok Szolvencia II. irányelv 222. cikkének (2) bekezdése és a végrehajtási intézkedések 330. cikke szerinti szavatoló tőkéjének rendelkezésre állását, amennyiben ezen vállalkozások szavatolótőke-elemei jelentős hatással vannak a csoport szavatoló tőkéjének összegére vagy a csoportszintű szavatolótőke-megfelelésre. A csoportfelügyeleti hatóság számára magyarázatot kell adniuk az értékelés módjáról.

1.37. A csoportfelügyeleti hatóságnak a többi érintett felügyeleti hatósággal szorosan együttműködve felül kell vizsgálnia a csoport által végzett értékelést.

14. iránymutatás – A kisebbségi részesedések csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezése szempontjából történő kezelése

1.38. A részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a következő sorrendben kell kiszámítania az egyes leányvállalatok tekintetében a figyelembe vehető szavatoló tőkében fennálló, a csoport szavatoló tőkéjéből levonandó kisebbségi részesedéseket:

1. a figyelembe vehető szavatoló tőke adott leányvállalat csoportszintű szavatolótőke-szükséglethez történő hozzájárulását meghaladó részének kiszámítása;
2. a rendelkezésre nem álló szavatoló tőke összegéből az adott leányvállalat csoportszintű szavatolótőke-szükséglethez történő, 1. lépésben kiszámított hozzájárulását meghaladó rész meghatározása és levonása;
3. a kisebbségi részesedések csoport szavatoló tőkéjéből levonandó részének kiszámítása a kisebbségi részesedésnek a 2. lépés eredményével történő megszorzásával.

15. iránymutatás – Az elkülönített alapok és a megfelelő illeszkedési korrekciós portfóliók kezelése a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet lefedése szempontjából

1.39. A csoportszintű szavatoló tőke 1. módszer szerinti számítása során figyelembe vett összes vállalkozás, valamint a csoportszintű szavatoló tőke 2. módszer szerinti számítása során figyelembe vett, egyenértékű szabályozással nem rendelkező harmadik országokbeli vállalkozások tekintetében a részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak az elkülönített alapokra és illeszkedési korrekciós portfóliókra vonatkozó, a végrehajtási intézkedések 81. és 217. cikkében meghatározott elveket kell alkalmaznia.

1.40. A csoportszintű szavatoló tőke 2. módszer szerinti számítása során figyelembe vett, egyenértékű szabályozással rendelkező harmadik országokbeli vállalkozások tekintetében a részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak meg kell határoznia a vállalkozások szavatoló tőkéjére az

eszközök vagy kötelezettségek elkülönítése vagy hasonló intézkedések miatt az egyenértékű szavatolótőke-megfelelési rendszer szerint esetlegesen érvényes korlátozásokat. E korlátozásokat a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számítása során a szavatoló tőke rendelkezésre állásának csoportszintű értékelésekor kell figyelembe venni.

- 1.41. A csoportszintű szavatolótőke-szükséglet 1. módszer szerinti számítása során a részesedéssel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság nem zárhatja ki az egyes jelentős elkülönített alapokhoz, illetve az egyes illeszkedési korrekciós portfóliókhoz kapcsolódó eszközök és kötelezettségek és a konszolidált adatok fennmaradó része közötti, csoporton belüli ügyleteket. A konszolidált adatok alapján számított csoportszintű szavatolótőke-szükséglet a következők összege:
 - (a) az egyes jelentős elkülönített alapok és illeszkedési korrekciós portfóliók fiktív szavatolótőke-szükséglete, ahol mindkettőt a csoporton belüli ügyletek elkülönített alapbeli bruttó összegének eszközei és kötelezettségei segítségével számítják; valamint
 - (b) a konszolidált adatok fennmaradó részére vonatkozó (diverzifikált) csoportszintű szavatolótőke-szükséglet (kivéve az összes jelentős elkülönített alap eszközeit és kötelezettségeit, ugyanakkor beleértve az összes nem jelentős elkülönített alap eszközeit és kötelezettségeit). A konszolidált adatok fennmaradó részére vonatkozó csoportszintű szavatolótőke-szükségletek számítása során a csoporton belüli ügyleteket meg kell becsülni, ugyanakkor a fennmaradó konszolidált adatok és a jelentős elkülönített alapok közötti csoporton belüli ügyleteket nem szabad kizárni.
- 1.42. Amennyiben a csoport belső modellt alkalmaz a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet számításához, az elkülönített alapokra vonatkozó iránymutatások 13. iránymutatását kell követnie.
- 1.43. A csoport szavatoló tőkéjének számításához használt konszolidált adatoknak a végrehajtási intézkedések 335. cikkének (3) bekezdésében meghatározott csoporton belüli ügyletektől menteseknek kell lenniük. Éppen ezért a jelentős elkülönített alapok és a konszolidált adatok fennmaradó része közötti összes, csoporton belüli ügyletet ki kell zárni a csoport szavatoló tőkéjének számítása során.
- 1.44. A részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a konszolidált adatokon belül az 1. módszer alapján meghatározott összes jelentős elkülönített alap és illeszkedési korrekciós portfólió tekintetében az elkülönített alap vagy illeszkedési korrekciós portfólió ugyanazon eszközeinek és kötelezettségeinek figyelembevételével kell kiszámítani a korlátozott szavatolótőke-elemeket, amelyek alapján a fentieknek megfelelően a fiktív szavatolótőke-szükségletét is számították, azaz a csoporton belüli ügyletekkel együtt bruttó értéken.
- 1.45. Ezért az elkülönített alapon vagy illeszkedési korrekciós portfólión belüli, a csoport átértékelési tartalékából levonandó korlátozott szavatoló tőke

összegének az összes – a konszolidált adatok körén belül – az EGT-oroszágbeli biztosítók és viszontbiztosítók tekintetében meghatározott jelentős korlátozott szavatoló tőke, valamint a nem EGT-oroszágbeli biztosítók és viszontbiztosítók tekintetében korlátozott szavatoló tőke összegének kell lennie.

16. iránymutatás – A rendelkezésre nem álló szavatoló tőkével kapcsolatos korrekciók a csoport figyelembe vehető szavatoló tőkéjének számítása során

- 1.46. Az 1. módszer alkalmazása esetén a részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak le kell vonnia a kapcsolt vállalkozások szavatoló tőkéjének a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezéséhez rendelkezésre nem álló részét a vonatkozó szavatolótőke-elemekből és a csoport konszolidált szavatoló tőkéjének vonatkozó szintjeiből.
- 1.47. A csoport csoportszintű szavatolótőke-szükséglet és minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezése szempontjából figyelembe vehető szavatoló tőkéjét az alábbiakban ismertetett eljárás szerint kell számítaniuk:
- (a) a csoport szavatoló tőkéjét a végrehajtási intézkedések 335. cikkének a)–f) pontjában említett konszolidált adatok csoporton belüli ügyletektől mentes nettó értéke alapján kell számítani;
 - (b) a csoport szavatoló tőkéjét két szintre osztják;
 - (c) a csoport rendelkezésre álló szavatoló tőkéjét a csoportszinten releváns csoportszintű korrekcióktól mentes nettó értéken számítják;
 - (d) a figyelembe vehető szavatoló tőkére a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet és a minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezése érdekében ugyanazok a szinthatárértékek érvényesek, mint egyedi szinten.
- 1.48. A 2. módszer alkalmazása esetén a részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a kapcsolt vállalkozások figyelembe vehető szavatoló tőkéjének a rendelkezésre nem álló szavatoló tőke csoportszinten történő levonását követően kapott összegét kell használnia.
- 1.49. Amennyiben a rendelkezésre nem álló szavatoló tőkét egynél több szintbe sorolták, az egyes szintekből történő levonás sorrendjéről mindkét számítási módszer esetén magyarázatot kell adni a csoportfelügyeleti hatóság számára.

17. iránymutatás – A rendelkezésre nem álló szavatoló tőke csoportfelügyeleti hatóság általi értékelésének folyamata

1.50. Határokon átnyúló csoport esetén a csoportfelügyeleti hatóságnak meg kell vitatnia a rendelkezésre nem álló szavatoló tőkével kapcsolatos értékelését a kollégium keretei között a többi érintett felügyeleti hatósággal, továbbá a részesedéssel rendelkező biztosítóval vagy viszontbiztosítóval, biztosítói holdingtársasággal vagy vegyes pénzügyi holdingtársasággal. Ennek folyamata a következő:

- (a) A részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a rendszeres felügyeleti jelentésében tájékoztatnia kell a csoportfelügyeleti hatóságot a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számításához figyelembe vett összes vállalkozás rendelkezésre nem álló szavatoló tőkéjével kapcsolatos értékeléséről. Magyarázatot kell továbbá adniuk a rendelkezésre nem álló szavatoló tőke levonása során alkalmazott korrekciókra;
- (b) a csoportfelügyeleti hatóságnak meg kell vitatnia a rendelkezésre nem álló szavatoló tőkével kapcsolatos értékelését a kollégiummal, valamint a csoporttal;
- (c) minden egyes felügyeleti hatóságnak ismertetnie kell a felügyelt vállalkozásokhoz kapcsolódó szavatoló tőke csoportszintű rendelkezésre állásával kapcsolatos értékelését;
- (d) a csoportfelügyeleti hatóságnak meg kell vitatnia a többi érintett felügyeleti hatósággal, hogy a szavatoló tőke rendelkezésre állása változik-e attól függően, hogy egyéni, illetve csoportszinten értékelik-e.

1.51. Nemzeti csoport esetén a csoportfelügyeleti hatóságnak meg kell vitatnia a rendelkezésre nem álló szavatoló tőkével kapcsolatos értékelését a részesedéssel rendelkező biztosítóval vagy viszontbiztosítóval, biztosítói holdingtársasággal vagy vegyes pénzügyi holdingtársasággal.

1.52. Ennek folyamata a következő:

- (a) A részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a rendszeres felügyeleti jelentésében tájékoztatnia kell a csoportfelügyeleti hatóságot a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számításához figyelembe vett összes vállalkozás rendelkezésre nem álló szavatoló tőkéjével kapcsolatos értékeléséről. Magyarázatot kell továbbá adniuk a rendelkezésre nem álló szavatoló tőke levonása során alkalmazott korrekciókra;
- (b) a csoportfelügyeleti hatóságnak meg kell vitatnia a rendelkezésre nem álló szavatoló tőkével kapcsolatos értékelését a csoporttal.

18. iránymutatás – Csoportszintű átértékelési tartalék

1.53. A részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak biztosítania kell,

hogy a csoportszintű átértékelési tartalék a végrehajtási intézkedések 70. cikkén alapuljon. A részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak különösen a következőket kell csoportszinten figyelembe vennie:

- (a) a biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, valamint a kapcsolt vállalkozások birtokában lévő saját részvények értéke;
- (b) csoportszintű elkülönített alapok és illeszkedési korrekciós portfóliók esetén a korlátozott szavatolótőke-elemek fiktív szavatolótőke-szükségletet meghaladó része.

19. – A konszolidált adatok meghatározása a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számításához

1.54. A konszolidált adatokat a Szolvencia II. irányelv mérlegtételek elismerésére és értékelésére, valamint a kapcsolt vállalkozások figyelembevételére és kezelésére vonatkozó szabályainak megfelelően értékelt konszolidált beszámoló alapján kell számítani.

20. iránymutatás – A devizaárfolyam-kockázat számításához használt deviza meghatározása

1.55. A devizaárfolyam-kockázathoz kapcsolódó tőkeszükséglet megállapításához figyelembe kell venni bármilyen vonatkozó kockázatmérési technikát, amely megfelel a végrehajtási intézkedések 209–215. cikkében meghatározott követelményeknek. Amennyiben a konszolidált szavatolótőke-szükséglet standard formula segítségével számítják, minden, a konszolidált beszámoló pénzneméhez kötött pénznemben denominált befektetést csoportszinten is figyelembe kell venni a végrehajtási intézkedések 188. cikkének megfelelően.

21. iránymutatás – Minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet (a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet alsó korlátja)

1.56. Amennyiben az 1. módszert alkalmazzák – akár kizárólagosan, akár a 2. módszerrel együttesen –, a minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet meghatározása során a részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a következő tőkeszükségeket kell alkalmaznia:

- (a) az 1. módszer alkalmazási körébe tartozó, EGT területén engedélyezett biztosítók és viszontbiztosítók minimális tőkeszüksége;
- (b) az 1. módszer alkalmazási körébe tartozó, harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók esetén azok a helyi tőkeszükségeket, amelyek esetén az engedélyt visszavonnák, függetlenül az egyenértékűség megállapításától.

22. iránymutatás – minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet

1.57. Amennyiben az 1. módszert alkalmazzák – akár kizárólagosan, akár a 2. módszerrel együttesen –, ha a minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet már nem teljesül, vagy ha fennáll annak kockázata, hogy az elkövetkező három hónapban nem fog teljesülni, a Szolvencia II. irányelv 139. cikkének (1) és (2) bekezdésében meghatározott, az egyedi minimális konszolidált szavatolótőke-szükségletre vonatkozó felügyeleti intézkedéseket kell csoportszinten alkalmazni.

23. iránymutatás – A csoportspecifikus kockázatok kezelése

1.58. A részesedéssel rendelkező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a csoportszintű szavatolótőke-szükségletet minden olyan számszerűsíthető, jelentős, specifikus csoportszintű kockázat figyelembevételével kell kiszámítani, amely hatással lehet a csoport szavatolótőke-megfelelési és pénzügyi helyzetére. Amennyiben a csoportspecifikus kockázatok jelentősek, a csoportnak csoportspecifikus paramétereket vagy részleges belső modellt kell alkalmaznia a csoportspecifikus kockázatoknak megfelelő szavatolótőke-szükséglet kiszámítására.

1.59. Ezek a kockázatok a következők:

- (a) olyan kockázatok, amelyek egyedi szinten is fennállnak, ugyanakkor azok hatása csoportszinten jelentősen eltérő (eltérő módon viselkednek); vagy
- (b) kizárólag csoportszinten fennálló kockázatok.

1.60. Az e kockázatok számszerűsíthető részéhez kapcsolódó csoportszintű szavatolótőke-szükségletet a következőképpen kell számítani:

- (a) az a) pontban ismertetett esetben az egyedi szinten alkalmazottaktól eltérő kalibrációknak a vonatkozó kockázati modulokra történő alkalmazásával, vagy megfelelő forgatókönyvek alkalmazásával;
- (b) a b) pontban leírtak esetén megfelelő forgatókönyvek alkalmazásával.

1.61. Amennyiben a csoport a fent leírt, csoportszinten fennálló specifikus kockázatok miatt nem képes megjeleníteni a kockázati profilt a csoportszintű szavatolótőke-szükségletben, a csoportfelügyeleti hatóságnak a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően képesnek kell lennie adott esetben a Szolvencia II. irányelv 232. cikkének a) pontjában és 233. cikkének (6) bekezdésében meghatározott csoportszintű többlettőke-követelményt előírni.

24. iránymutatás – Kockázati profillal összefüggő többlettőke-követelmény az 1. módszer alkalmazása esetén

1.62. Amennyiben egy adott kapcsolt vállalkozás tekintetében kockázati profillal összefüggő többlettőke-követelményt állapítottak meg, és a kapcsolt vállalkozást az 1. módszer szerint konszolidálják, a csoportfelügyeleti hatóságnak csoportszinten értékelnie kell a kockázati profil – standard formula vagy belső modell alkalmazásával számított – szavatolótőke-szükségletet megalapozó feltételezésektől való eltérésének jelentőségét, valamint

mérlegelnie kell többlettőke-követelmény csoportszintű szavatolótőke-szükségletre történő alkalmazásának szükségességét.

25. iránymutatás – Irányítási többlettőke-követelmény az 1. módszer alkalmazása esetén

1.63. Amennyiben egy adott kapcsolt vállalkozás vagy csoport tekintetében irányítási többlettőke-követelményt állapítottak meg, és a kapcsolt vállalkozást az 1. módszer szerint konszolidálják, a csoportfelügyeleti hatóságnak csoportszinten értékelnie kell a Szolvencia II. irányelv 41–49. cikkében meghatározott standardoktól való eltérés jelentőségét, valamint mérlegelnie kell, hogy szükséges-e többlettőke-követelményt alkalmazni a csoportszintű szavatolótőke-szükségletre.

26. iránymutatás – Az eltérés egyedi szintű értékelése, amennyiben csoportszinten jelentős eltérést tártak fel

1.64. Amennyiben csoportszinten jelentős eltérést tártak fel, a kapcsolt vállalkozás felügyeleti hatóságának értékelnie kell, hogy az eltérés a kockázati profilból, illetve a kapcsolt vállalkozás szintjén alkalmazott irányítási rendszerből ered-e.

1.65. Amennyiben igen, az érintett felügyeleti hatóságnak értékelnie kell a kockázati profiltól vagy az irányítási rendszerre vonatkozó standardoktól való eltérés jelentőségét, és mérlegelnie kell többlettőke-követelmény kapcsolt vállalkozás szintjén történő alkalmazásának szükségességét.

27. iránymutatás – Többlettőke-követelmény a 2. módszer alkalmazása esetén

1.66. Amennyiben a csoportszintű szavatolótőke-szükségletet részben vagy teljes egészében a 2. módszerrel számítják, a 2. módszer szerint figyelembe vett kapcsolt vállalkozás tekintetében előírt bármilyen, kockázati profillal összefüggő többlettőke-követelményt hozzá kell adni a Szolvencia II. irányelv 221. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett arányos részesedésre vonatkozó csoportszintű szavatolótőke-szükséglethez. El kell kerülni a kockázati profiltól való ugyanazon eltérés egyedi és csoportszinten történő kétszeres számbavételét.

A megfelelésre és a jelentéstételre vonatkozó szabályok

1.67. A jelen dokumentum az EBFH-rendelet 16. cikke szerint kibocsátott iránymutatásokat tartalmaz. Az EBFH-rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságok és pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.

1.68. Az ezen iránymutatásoknak megfelelő vagy megfelelni kívánó, hatáskörrel rendelkező hatóságok megfelelő módon átültetik ezeket az iránymutatásokat szabályozási vagy felügyeleti rendjükbe.

1.69. A hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a lefordított változatok kiadását követő két hónapon belül vissza kell igazolniuk az EBFH felé, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni a jelen iránymutatásoknak, az esetleges meg nem felelés indokainak megjelölésével.

1.70. Ha e határidőn belül nem érkezik válasz, úgy kell tekinteni, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a jelentéstételi kötelezettségnek, és a jelentésben így kell szerepeltetni.

Felülvizsgálatokra vonatkozó záró rendelkezés

1.71. A jelen iránymutatásokat az EBFH vizsgálja felül.

1. technikai melléklet

A leányvállalatnak minősülő biztosító és viszontbiztosító csoportszintű szavatolótőke-szükséglethez („SCR”) történő hozzájárulásának számítása [12., 14. és 15. iránymutatás]

$$\text{Hozzj} = \text{SCR}_j \times \text{SCRdiverzifikált} / \sum_i \text{SCRiegyedi}$$

Ahol:

- SCR_j a j vállalkozás egyedi jogalanyi szintű szavatolótőke-szükséglete;
- SCRdiverzifikált a végrehajtási intézkedések 336. cikkének a) pontja szerint számított szavatolótőke-szükséglet;
- SCRiegyedi a részesedéssel rendelkező vállalkozás, továbbá az SCRdiverzifikált számítása során figyelembe vett valamennyi kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító, valamint harmadik országbeli biztosító és viszontbiztosító egyedi jogalanyi szintű szavatolótőke-szükséglete;
- az arány a diverzifikációs hatások csoportszinten történő elismerése miatti arányos korrekció.

A konszolidált adatokba arányos konszolidációval beszámított vállalkozások esetén a végrehajtási intézkedések 335. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerint csak a szavatolótőke-szükséglet egyedi jogalanyi szintű arányos részesedését veszik figyelembe a fenti számítás során.